

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

26. listopadu 2014*

„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí, kterým bylo konstatováno odmítnutí podřídit se kontrole a uložena pokuta — Článek 23 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1/2003 — Presumpce nevinoty — Právo na obhajobu — Proporcionalita — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-272/12,

Energetický a průmyslový holding a.s., se sídlem v Brně (Česká republika),

EP Investment Advisors s.r.o., se sídlem v Praze (Česká republika), původně zastoupené K. Desaiem, solicitor, J. Schmidtem a M. Peristerakim, poté J. Schmidtem, R. Klotzem a M. Hofmannem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené A. Antoniadis a R. Sauerem, poté R. Sauerem a C. Vollrathem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 1999 final ze dne 28. března 2012 v řízení podle čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1/2003 (odmítnutí podřídit se kontrole) (věc COMP/39793 – EPH a další),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, F. Dehousse a A. M. Collins (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. března 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 20 odst. 2 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003 L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) stanoví, že „[ú]ředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí ke kontrole jsou oprávněni kopírovat nebo získávat v jakékoli formě kopie nebo výpisy z [účetních] knih nebo [obchodních] záznamů“.
- 2 Článek 20 odst. 4 tohoto nařízení stanoví následující:

„Podniky a sdružení podniků se musí podřídit kontrolám nařízeným na základě rozhodnutí Komise. Rozhodnutí musí stanovit předmět a účel kontroly, stanovit datum, kdy má začít, a uvést sankce podle článků 23 a 24 a právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem. [...]“
- 3 Podle čl. 23 odst. 1 písm. c) téhož nařízení „Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty nepřesahující 1 % celkového obrátu za předchozí hospodářský rok, pokud úmyslně nebo z nedbalosti při kontrole podle článku 20 předložily požadované účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy v neúplné formě, nebo se odmítly podřídit kontrole nařízené rozhodnutím přijatým podle čl. 20 odst. 4“.

Skutečnosti předcházející sporu

- 4 Rozhodnutím ze dne 16. listopadu 2009 nařídila Komise Evropských společenství v souladu s článkem 20 nařízení č. 1/2003 kontrolu v prostorách společnosti Energetický a průmyslový holding a.s. (dále jen „EPH“) a podniků, které tato společnost ovládá. Kontrola u EPH a EP Investment Advisors s.r.o. (dále jen „EPIA“), její 100% vlastněné dceřiné společnosti, (společně dále jen „žalobkyně“) začala dne 24. listopadu 2009 v 9:30 hod. v jejich společných prostorách nacházejících se v pátém poschodí budovy v Praze (Česká republika). Poté, co se žalobkyně dozvěděly o tomto rozhodnutí o kontrole, prohlásily, že vůči němu nemají námítky.
- 5 Kontrolu provedlo sedm zástupců Komise a čtyři zástupci českého Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tato skupina oznámila rozhodnutí o kontrole, jakož i vysvětlivky panu J., jednatelem EPIA a členovi představenstva EPH.
- 6 Pan N., člen kontrolní skupiny, požádal pana J., aby popsal organizační strukturu žalobkyně a kontaktoval osobu odpovědnou za jejich oddělení informačních technologií. Pana J. rovněž informoval o tom, že oddělení informačních technologií musí identifikovat a zablokovat účty elektronické pošty patřící panu J. a třem dalším osobám, které jako on zastávaly ve společnosti klíčové funkce, konkrétně pánům K., S. a M. Upřesnil, že tyto čtyři účty elektronické pošty mají být opětovně zprovozněny s novým heslem, které budou znát jen inspektoři Komise, aby měli během kontroly výlučný přístup k uvedeným účtům.
- 7 V době provedení kontroly žalobkyně samostatné oddělení informačních technologií neměly. Služby informačních technologií žalobkyním dočasně poskytovala až do doby, kdy se žalobkyně po svém prodeji dne 8. října 2009 přestěhovaly do jiných prostor, J&T Banka, dceřiná společnost společnosti J&T Finance Group, původní mateřské společnosti EPH. Pro účely správy elektronické pošty žalobkyně používalo oddělení informačních technologií nacházející se na třetím poschodí budovy, v níž žalobkyně sídlily, server společnosti J&T Finance Group. Toto oddělení tvořené osmi zaměstnanci řídil pan H. Všichni tito zaměstnanci pracovali v jedné a té samé místnosti určené pro informační technologie, kde se nacházely jejich kanceláře.

- 8 E-maily zasílané na účty elektronické pošty EPIA procházely před tím, než byly nasměrovány na jednotlivé účty, přes server společnosti J&T Finance Group. Totéž platilo pro EPH, neboť osoby, které pracovaly pro žalobkyně, používaly jen jeden účet elektronické pošty, který byl pro obě společnosti společný. Tak tomu bylo i v případě čtyř osob uvedených výše v bodě 6, z nichž každá měla v rámci výkonu funkce v obou žalujících společnostech jeden účet elektronické pošty.
- 9 První den kontroly pan J. během setkání s panem N. označil pana H. jako osobu odpovědnou za oddělení informačních technologií žalobkyně. Poté, co pan J. vyzval pana H., aby odpověděl na otázky týkající se informatiky, se pan H. setkal s panem D., inspektorem Komise odpovědným za informační technologie. Během tohoto setkání, přibližně v 11:30 hod., požádal pan D. pana H. o zablokování účtů elektronické pošty čtyř osob zastávajících klíčové funkce až do nového pokynu Komise, k tomuto zablokování došlo ve 12:00 hod. Osobou, která poté přibližně ve 12:30 hod. změnila hesla účtů elektronické pošty v místnosti určené pro informační technologie, byl pan Ko., zaměstnanec oddělení informačních technologií.
- 10 Přibližně ve 14:00 hod téhož dne zatelefonoval pan M., který pracoval ze svého domu, na oddělení informačních technologií, aby oznámil, že se mu nedaří získat přístup ke svému účtu elektronické pošty. Pan Šp., jeden z podřízených pana H., na tento telefonát odpověděl a obnovil heslo pana M., aby pan M. mohl opět používat svůj účet elektronické pošty.
- 11 Dne 25. listopadu 2009, to znamená druhý den kontroly, pan D. poté, co se marně pokoušel vstoupit do účtu elektronické pošty pana M., zjistil, že heslo tohoto účtu bylo změněno. Pan D. požádal o opětovnou změnu tohoto hesla, aby byl uvedený účet opět zablokovaný a aby bylo inspektorům umožněno ho prozkoumat.
- 12 Téhož dne sepsala Komise protokol, v němž bylo uvedeno zejména následující:
„[V] úterý dne 24. listopadu přibližně v 11:30 hod. nařídila Komise panu [H.], aby změnil heslo účtů Active Directory čtyřem osobám, a to konkrétně pánům [K., J., S. a M.]. Panu [H.] bylo jasné oznámeno, že přístup k dotčeným účtům musí zůstat zablokovaný během kontroly, nebo minimálně do doby, kdy inspektoři podniku oznámí, že hesla mohou být změněna. Hesla byla změněna panem [Ko.] na pokyn pana [H.] a těmto účtům elektronické pošty bylo přiděleno heslo, které znali pouze inspektoři Komise.
Přibližně ve 14 hod. téhož dne pan [Šp.], zaměstnanec oddělení informačních technologií, změnil na žádost pana [M.] heslo účtu elektronické pošty pana [M.].
Pan [H.] rovněž potvrzuje, že [...] ve čtvrtek dne 26. listopadu přibližně ve 12 hod. oznámil inspektorům Komise, že ve středu 25. listopadu nařídil na žádost pana [J.] externímu oddělení informačním technologií zablokovat veškerou elektronickou poštu přicházející na tyto čtyři účty [...]
Pan [H.] potvrzuje, že výše uvedené je přesným popisem skutečností.
Podnik může do 1. prosince 2009 oznámit opravu, změnu nebo doplnění tohoto vysvětlení.“
- 13 Tento protokol byl podepsán na straně jedné inspektory a na straně druhé panem H.
- 14 Dne 26. listopadu 2009, to znamená třetí den kontroly, ve 12 hod. inspektoři Komise při zkoumání účtu elektronické pošty pana J. zjistili, že jeho schránka příchozí pošty neobsahuje žádné nové e-maily. Pan H. inspektorům vysvětlil, že druhý den kontroly přibližně ve 12 hod. na žádost pana J. nařídil oddělení informačních technologií, aby zabránilo doručení e-mailů odeslaných na účty čtyř osob zastávajících klíčové funkce do jejich schránek příchozí pošty. Příchozí e-maily tedy zůstaly na serveru společnosti J&T Finance Group a nebyly přeměrovány do schránek příchozí pošty jejich adresátů.

- 15 Následně bylo potvrzeno, že toto opatření bylo uplatněno jen u účtu elektronické pošty pana J. a ne u účtů ostatních osob zastávajících klíčové funkce.
- 16 Dne 17. května 2010 Komise rozhodla zahájit řízení proti společnostem EPH a J&T Investment Advisors s.r.o. (předchůdkyně společnosti EPIA) s cílem přijmout rozhodnutí na základě kapitoly VI nařízení č. 1/2003 z důvodu odmítnutí podřídit se kontrole a neúplného předložení požadovaných obchodních záznamů. Rozhodnutí o zahájení uvedeného řízení byla těmto společnostem oznámena dne 19. května 2010.
- 17 Dne 8. září 2010 Komise v souladu s čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003 zaslala žalobkyním žádost o informace, na kterou žalobkyně odpověděly dopisy ze dne 22. září 2010.
- 18 Dne 23. září 2010 se mezi Komisí a žalobkyněmi uskutečnila „bilanční schůzka“, na níž měly žalobkyně možnost uvést připomínky.
- 19 Dne 22. prosince 2010 Komise zaslala žalobkyním oznámení námitek ve věci údajného protiprávního jednání ve smyslu čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003.
- 20 Dne 17. února 2011 žalobkyně předložily své připomínky k oznámení námitek. Slyšení proběhlo dne 25. března 2011.
- 21 Dne 1. dubna 2011 Komise opětovně zaslala žalobkyním žádost o informace podle článku 18 nařízení č. 1/2003 za účelem vysvětlení informací poskytnutých během slyšení. Žalobkyně na tuto žádost odpověděly dne 14. dubna 2011, poskytly přitom zejména nové informace týkající se odblokování účtu elektronické pošty.
- 22 Dne 16. června 2011 Komise zaslala žalobkyním novou žádost o informace podle článku 18 nařízení č. 1/2003, na kterou žalobkyně odpověděly dopisem ze dne 22. června 2011. V této odpovědi zejména uvedly, že celkový obrát EPH v roce 2010 činil 990 700 000 eur.
- 23 Dne 23. června 2011 byly žalobkyně během další „bilanční schůzky“ v návaznosti na slyšení a svá písemná prohlášení informovány o předběžném stanovisku Komise.
- 24 Dne 19. července 2011 Komise zaslala žalobkyním doplňující oznámení námitek, ve kterém byly uvedeny doplňující skutečnosti k jedné z námitek, a to k odblokování jednoho účtu elektronické pošty.
- 25 Dne 12. září 2011 žalobkyně předložily připomínky k doplňujícímu oznámení námitek. Slyšení proběhlo dne 13. října 2011.
- 26 Dne 28. března 2012 Komise přijala rozhodnutí C (2012) 1999 final v řízení podle čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1/2003 (odmítnutí podřídit se kontrole) (věc COMP/39793 – EPH a další) (dále jen „napadené rozhodnutí“), jehož výrok zní následovně:

„Článek 1

Společnosti EPH a EPIA se odmítly podřídit kontrole uskutečněné v jejich prostorách ve dnech 24. až 26. listopadu 2009 v souladu s čl. 20 odst. 4 nařízení [...] č. 1/2003 tím, že z nedbalosti umožnily přístup k zablokovanému účtu elektronické pošty a úmyslně přesměrovaly příchozí poštu na server, čímž se dopustily protiprávního jednání ve smyslu čl. 23 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.

Článek 2

Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 se společností EPH a EPIA společně a nerozdílně ukládá pokuta ve výši 2 500 000 eur [...]

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 27 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. června 2012 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 28 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (šestý senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 svého jednacího řádu položil Komisi písemné otázky, na které Komise odpověděla ve stanovené lhůtě.
- 29 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 6. března 2014.
- 30 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - podpůrně, zrušil uloženou pokutu, nebo ji snížil na symbolickou částku, nebo aby ji alespoň podstatně snížil;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 31 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v plném rozsahu;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 32 Žalobkyně uvádí na podporu své žaloby čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení jejich práva na obhajobu, druhý z nesprávnosti konstatování, že se odmítly podřídit kontrole, třetí z porušení zásady presumpce nevinny a čtvrtý z porušení zásady proporcionality při stanovení výše pokuty.
- 33 Nejprve je třeba posoudit druhý žalobní důvod týkající se konstatování sporného protiprávního jednání. Poté je třeba společně přezkoumat první a třetí žalobní důvod, které se týkají průběhu správního řízení. Nakonec je nutné přezkoumat čtvrtý žalobní důvod týkající se výpočtu výše pokuty.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného použití čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003

- 34 Protiprávní jednání, které bylo konstatováno v článku 1 napadeného rozhodnutí, v projednávaném případě odmítnutí podřídit se kontrole, spočívá na straně jedné v povolení, z nedbalosti, přístupu k zablokovanému účtu elektronické pošty a na straně druhé v úmyslném přesměrování příchozí pošty na server. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že konstatování protiprávního jednání se opírá o přímé a objektivní důkazy, a to o protokol (uvedený výše v bodě 12) a o „logovací soubor“ z účtu elektronické pošty pana M. (body 28 a 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Na jednání při odpovědi na otázky položené Tribunálem žalobkyně upřesnily, že obsah tohoto protokolu nezpochybnují. Nikdy nezpochybnuly ani důkazní hodnotu „logovacího souboru“. Mezi účastnicemi řízení je tedy nesporné, že pan M. měl v rozporu s pokyny inspektorů během kontroly přístup ke svému účtu elektronické pošty a pošta přicházející na účet elektronické pošty pana J. byla na jeho žádost zablokována.

- 35 Nicméně žalobkyně projednávaným žalobním důvodem tvrdí, že Komise právně dostatečným způsobem neprokázala, že okolnosti, které jim jsou kladeny za vinu, měly za následek neúplné předložení obchodních záznamů požadovaných inspektory, a nemůže jim proto být vytýkáno, že se odmítly podřídit kontrole. Žalobkyně mají za to, že jednání, které je předmětem napadeného rozhodnutí, bylo důsledkem jen náhodného nedostatku pozornosti a nevyplývalo ani z nedbalosti, ani z úmyslu. Napadené rozhodnutí by proto mělo být zrušeno.
- 36 Komise zpochybňuje argumenty uvedené žalobkyněmi.
- 37 Nejprve je třeba připomenout, že jak vyplývá ze znění čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003, Komise může ukládat pokuty, pokud se podniky úmyslně nebo z nedbalosti odmítnou podřídit kontrole. Jedná se o jeden ze dvou případů, v nichž může být na základě tohoto ustanovení uložena pokuta. Podle judikatury je Komise povinna takovéto odmítnutí prokázat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, Sb. rozh., EU:C:2012:738, bod 71). Je tedy nutné přezkoumat, zda vzhledem k argumentaci žalobkyň tyto důkazy právně dostatečným způsobem podporují takové konstatování protiprávního jednání, které vyplývá z napadeného rozhodnutí.

K nedbalostnímu povolení přístupu k zablokovanému účtu elektronické pošty

- 38 Je třeba konstatovat, aniž by to bylo žalobkyněmi zpochybněno, že účet elektronické pošty pana M., který inspektoři zkoumali, nebyl – a to od prvního dne kontroly – pod jejich úplnou kontrolou. Kromě toho skutečnost, že pan M. měl přístup ke svému účtu, byla odhalena až v okamžiku, kdy se pan D. během druhého dne kontroly pokoušel získat přístup k účtu. Pouhá skutečnost, že inspektoři nezískali, tak jak požadovali, výlučný přístup k účtu elektronické pošty pana M., jedné ze čtyř osob zastávajících klíčovou funkci, vůči níž bylo nařízeno zablokování jejího účtu (viz výše bod 12), proto stačí k tomu, aby byl sporný incident charakterizován jako odmítnutí podřídit se kontrole.
- 39 Zprvce nelze uznat argument žalobkyň, podle něhož Komise nesprávně kvalifikovala povolení přístupu k zablokovanému účtu elektronické pošty jako protiprávní jednání spáchané z nedbalosti, bez ohledu na otázku, zda bylo s e-maily manipulováno nebo zda byly vymazány. Z bodu 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že pan H. v protokolu potvrdil nejen to, že k dotčenému účtu byl během kontroly udělen přístup, ale i to, že „inspektoři si kromě toho opatřili záznam připojení, která byla provedena k účtu elektronické pošty pana [M.]“, a že „z [t]ohoto záznamu vyplývá, že účet elektronické pošty pana [M.] byl dostupný bez přerušování od 14:50 hod. prvního dne do 13:05 hod. druhého dne [kontroly]“. Jak vyplývá z předcházejících úvah, Komise má povinnost prokázat povolený přístup k údajům nacházejícím se na zablokovaném účtu elektronické pošty pana M., přičemž jí však nepřísluší prokazovat, že s těmito údaji bylo manipulováno nebo že byly vymazány (obdobně viz rozsudek ze dne 15. prosince 2010, E.ON Energie v. Komise, T-141/08, Sb. rozh. EU:T:2010:516, body 85 a 86).
- 40 V tomto kontextu žalobkyně netvrdí, že údaje nacházející se na účtu pana M. byly v době, kdy je inspektoři kontrolovali, úplné. Naopak, žalobkyně uplatňují argumenty technické povahy týkající se „odolnosti“ elektronických souborů a jejich automatického kopírování na serveru, čímž tvrdí, že nedošlo k odmítnutí podřídit se kontrole, protože údaje byly uloženy na jejich serveru. Tento argument nelze přijmout, protože odmítnutí podřídit se kontrole bylo v projednávaném případě prokázáno, neboť inspektoři nezískali výlučný přístup k účtu pana M. (viz výše bod 38).
- 41 I za předpokladu, že by bylo prokázáno, že dotčené elektronické soubory, to znamená pošta doručená a odeslaná z účtu elektronické pošty pana M., byla pro inspektory po celou dobu přístupná prostřednictvím serveru, je tato skutečnost irelevantní, protože Komise nebyla povinna vyšetřovat možnost, zda se tyto soubory nacházejí neporušené i jinde než na účtu elektronické pošty, jehož zablokování inspektoři na začátku kontroly nařídili. Inspektorům mělo být umožněno získat důkazy, ať už v papírové či elektronické podobě, v prostorách, kde se běžně nacházejí, aniž by jim v tom

žalobkyně bránily, v projednávaném případě tedy na účtu pana M. (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2010, CNOP a CCG v. Komise, T-23/09, Sb. rozh., EU:T:2010:452, bod 69 a citovaná judikatura). V této souvislosti je rovněž irelevantní argument žalobkyně, podle něhož měl pan M. přístup ke svému účtu na dálku, což mu bránilo měnit údaje uložené na pevném disku jeho počítače.

- 42 Totéž platí pro argument, podle něhož Komise měla ověřit, kdy byla na serveru uložena poslední kopie, aby se zjistilo, zda skutečně došlo k narušení ověření obsahu účtu. Komise neměla žádnou povinnost takového ověření provést (viz výše bod 39). Kromě toho skutečnost, na kterou žalobkyně poukazuje, že v dřívější věci Komise jednala jinak, když nechala opětovně obnovit soubory, které byly vymazány, není sama o sobě takové povahy, že by ji takovouto povinnost ukládala v projednávané věci, a nemůže představovat důkaz, že Komise vůči žalobkyním postupovala zaujatě.
- 43 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise právně dostatečným způsobem neprokázala, že pokud jde o přístup k zablokovanému účtu, jednali z nedbalosti. Tento argument se týká bodu 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého „měl pan [H.] povinnost urychleně informovat své podřízené, včetně pana [Šp.], o pokynech inspektorů a zajistit, aby tyto pokyny byly striktně dodrženy“ a „[s]kutečnost, že tak neučinil, vede k závěru, že k protiprávnímu jednání došlo z nedbalosti“.
- 44 Zaprvé i za předpokladu, že by bylo prokázáno, že pan M. nevěděl, že jeho účet byl zablokován a že probíhala kontrola, jak tvrdí žalobkyně, je tato skutečnost irelevantní, protože konstatování nedbalosti se opírá o opomenutí pana H.. Jak vyplývá z bodu 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí, „vzhledem k tomu, že pan [H.] byl jako vedoucí oddělení informačních technologií osobně a podrobně informován inspektorem Komise, právě [on] měl urychleně informovat své podřízené z oddělení informačních technologií o těchto povinnostech [zablokovat účty elektronické pošty] a o způsobu jejich provedení v oblasti informačních technologií [...], aby se tak předešlo porušení procesních povinností vyplývajících z nařízení č. 1/2003“. Žalobkyně na jednání upřesnily, že nezpochybňují obsah protokolu. Nemohou ani tvrdit, že k incidentu došlo „pouhým nedopatřením“, protože pan H. skutečně dostal pokyn, že čtyři účty elektronické pošty, které inspektoři určili, musí zůstat zablokované během celé doby trvání kontroly a žalobkyně byly podle čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 povinny se tomuto pokynu podřídit.
- 45 Žalobkyně kromě toho nemohou připisovat opomenutí pana H. nedostatku náležité péče inspektorů, tedy jim vytýkat, že žalobkyně adekvátně neinformovali o jejich povinnostech a o sankcích v případě nedodržení pokynů inspektorů. Vzhledem k tomu, že cílem čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 je umožnit Komisi provést v podnicích podezřelých z porušení článků 101 SFEU a 102 SFEU nečekané kontroly, pokud bylo odůvodněné rozhodnutí o kontrole správně oznámeno příslušné osobě v těchto podnicích, Komise musí být schopna provést kontroly, aniž má za okolností projednávané věci povinnost informovat každou dotčenou osobu o jejich úkolech. Takováto povinnost by měla za důsledek zdržení kontroly, jejíž doba trvání je striktně ohraničena. Na jednání žalobkyně potvrdily, že pan J. jako právní zástupce a pan H. jako ředitel oddělení informačních technologií byli příslušnými osobami pro obdržení pokynů od inspektorů Komise. Je třeba konstatovat, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí o kontrole bylo na začátku kontroly oznámeno příslušným osobám, žalobkyně měly povinnost přijmout všechna nezbytná opatření k provedení pokynů inspektorů, jakož i k zajištění toho, aby osoby oprávněné jednat na účet podniků nenarušily plnění těchto pokynů (obdobně viz rozsudek E.ON Energie v. Komise, uvedený výše v bodě 39, EU:T:2010:516, bod 260).
- 46 Zadruhé je třeba rovněž zamítnout argument uvedený v replice, podle něhož byl pan H. zaměstnancem nezávislé společnosti, a nebyl proto oprávněn jednat za žalobkyně. Z napadeného rozhodnutí vyplývá a žalobkyně to nezpochybnilo, že na začátku kontroly byl pan H. panem J. inspektorům představen jako vedoucí oddělení informačních technologií žalobkyně (bod 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V této souvislosti je třeba připomenout, že pravomoc Komise uložit sankci podniku, který se dopustil protiprávního jednání, předpokládá pouze protiprávní jednání osoby, která je obecně oprávněna jednat na účet podniku (viz rozsudek E.ON Energie v. Komise, uvedený výše v bodě 39, EU:T:2010:516, bod 258 a citovaná judikatura).

- 47 Zatřetí je třeba poznamenat, že „subjektivní domněnky“ Komise o míře informovanosti pana Šp., které žalobkyně zpochybňují, ve skutečnosti spočívají ve zjištěních uvedených v oznámení námitek, která nebyla v napadeném rozhodnutí zachována. S tím související argumenty žalobkyň jsou proto v každém případě irelevantní (viz výše bod 44), neboť konstatování nedbalosti se opírá o opomenutí pana H. a ne o informovanost pana Šp.
- 48 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že Komise v projednávaném případě právem konstatovala, že povolení přístupu k zablokovanému účtu elektronické pošty bylo uděleno z nedbalosti.

K úmyslnému přesměrování příchozí pošty na server

- 49 Žalobkyně tvrdí, že Komise právně dostatečným způsobem neprokázala skutečnosti zakládající porušení čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003, pokud jde o přesměrování příchozí pošty, které údajně mohlo omezit rozsah přístupu inspektorů během velké části kontroly.
- 50 Zprv je třeba odmítnout tvrzení žalobkyň, podle nichž e-maily odeslané na účet pana J. i nadále procházely serverem a byly ukládány na tomto nosiči, k němuž měli inspektoři, pokud si je přáli přezkoumat, kdykoli přístup. Inspektoři totiž měli být schopni získat přístup k veškeré elektronické poště, která se obvykle nachází ve schránce příchozí pošty pana J., jež byla předmětem kontroly, aniž by byli za účelem provedení kontroly nuceni tyto údaje získávat na jiných místech (viz výše bod 40).
- 51 Žalobkyně nezpochybňují, že tyto e-maily byly v rozporu s pokyny inspektorů na žádost pana J. od jeho účtu odkloněny. Dále, jak se uvádí výše v bodech 38 až 42, vzhledem k tomu, že Komise na základě nezpochybněných důkazů prokázala neúplné předložení souborů na účtu pana J. během kontroly, nepřísluší jí zkoumat, zda se chybějící údaje mohly nacházet jinde v systému informačních technologií žalobkyň. Jak vyplývá z bodu 57 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokyn pana J. přesměrovat na server veškerou novou poštu přicházející na účty čtyř osob zastávajících u žalobkyň klíčové funkce a provedení tohoto pokynu oddělením informačních technologií, přinejmenším pokud jde o poštu zasloupanou na jeho vlastní účet, byly uskutečněny, aniž by o tom byli inspektoři Komise informováni. Inspektoři zjistili, že v průběhu kontroly nemají přístup k veškeré poště na účtu pana J., a to přesto, že na jejím začátku požádali o výlučný přístup k tomuto účtu (viz výše bod 12). Konečně vzhledem k výše uvedeným úvahám je irelevantní argument žalobkyň vycházející z toho, že Komise nemohla nevědět, že údaje mohou být znovu nalezeny na serveru.
- 52 Pro úplnost, z přílohy 2 zprávy o kontrole vypracované Komisí týkající se vyšetřování v oblasti informačních technologií vyplývá, že inspektoři se v projednávaném případě pokusili obnovit některé elektronické soubory, ale že výsledek byl „podivný“ a velký počet dokumentů stále chyběl. Jako neopodstatněný proto musí být zamítnut argument žalobkyň, podle něhož měli inspektoři k údajům, které byly předmětem rozhodnutí o kontrole, kdykoli přístup prostřednictvím serveru.
- 53 Kromě toho je třeba zdůraznit, že v rámci povinnosti spolupráce během kontroly z judikatury vyplývá, že podnik, který je předmětem šetření, musí, pokud ho o to Komise požádá, předložit dokumenty, které má v dispozici a které se týkají předmětu šetření, i když tyto dokumenty mohou být Komisí použity k prokázání existence protiprávního jednání (pokud jde o nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, viz první nařízení, kterým se provádějí články [81 ES] a [82 ES] (Úř. věst. 1962, 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3), rozsudek ze dne 29. června 2006, Komise v. SGL Carbon, C-301/04 P, EU:C:2006:432, bod 44). Žalobkyně se tedy nemohou omezit na tvrzení, že inspektoři u nich mohli dotčené údaje nalézt někde jinde, protože měly povinnost dát poštu pana J. k dispozici inspektorům. Kromě toho pro účely použití čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003 stačí, aby se na přesměrovanou poštu vztahovalo rozhodnutí o kontrole, což žalobkyně nezpochybňují.

- 54 Pokud jde o argument, že k přeměrování došlo během velmi krátké fáze kontroly, a týkalo se tedy jen omezeného počtu e-mailů nepodstatných pro vyšetřování, které pocházely až z roku 2006, nemůže postavit skutečnosti prokázané Komisí do jiného světla. V každém případě množství nebo důležitost přeměrovaných e-mailů je v projednávaném případě z hlediska předmětu vyšetřování pro účely prokázání protiprávního jednání irelevantní.
- 55 Rovněž skutečnost, že Komise po sporné kontrole žalobkyně nestíhala za porušení hmotného práva ve smyslu článku 101 SFEU, je pro účely kvalifikace procesního protiprávního jednání irelevantní. S ohledem na to, že se rozhodnutí o kontrole vydávají na počátku šetření, nemůže být v tomto stadiu řeč o tom, že by se definitivně posuzovalo, zda lze akty nebo rozhodnutí entit, kterým jsou tato rozhodnutí určena, nebo jiných entit kvalifikovat jako dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě odporující čl. 101 odst. 1 SFEU, či jako jednání uvedená v článku 102 SFEU (rozsudek CNOP a CCG v. Komise, uvedený výše v bodě 41, EU:T:2010:452, bod 68).
- 56 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že předpoklad uvedený v bodě 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňuje právně dostatečným způsobem prokázat, že jednaly úmyslně.
- 57 Tento bod odůvodnění zní následovně:
- „Pokud jde o odklonění přicházející pošty (pošty, která přišla během kontroly) z účtů elektronické pošty na sever společnosti J&T FG, Komise má za to, že jak pan [J.], tak i pan [H.] věděli, že mají inspektorům Komise zaručit výlučný přístup ke čtyřem uvedeným účtům elektronické pošty, a že tedy nebyli oprávněni měnit parametry účtů elektronické pošty během trvání kontroly. Pro přicházející poštu, která běžně přicházela na účty, nebyla stanovena žádná výjimka; tato přicházející pošta podléhala probíhající kontrole a s ní souvisejícím pokynům. Pan [J.], který pana [H.] požádal, aby oddělení informačních technologií nařídil přeměrovat přicházející poštu adresovanou některým účtům elektronické pošty, a samotný pan [H.] měli vědět, že tento akt představoval porušení povinností, které se na společnosti EPIA a EPH během kontroly vztahovaly. Přicházející pošta tedy byla přeměrována (alespoň pokud jde o účet elektronické pošty pana [J.]) úmyslně.“
- 58 Je třeba poznamenat, že v poznámce pod čarou č. 87 napadeného rozhodnutí Komise odkazuje na body 20 a 21 odůvodnění tohoto rozhodnutí, pokud jde o vysvětlení a pokyny, které inspektoři Komise dali panu J. a panu H. Obsah těchto dvou bodů odůvodnění je v podstatě zopakován výše v bodech 6 až 8. Je nutné konstatovat, že vysvětlení a pokyny dané panu H. se ve skutečnosti nacházejí v bodě 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz výše bod 9).
- 59 Tyto skutečnosti nebyly žalobkyněmi zpochybněny, a žalobkyně tedy neprávem tvrdí, že se Komise opírala o pouhý „předpoklad“. Na straně jedné pokyny udělené panu H. potvrzuje protokol (viz výše bod 12). Na straně druhé je nesporné, že pan J. obdržel oznámení rozhodnutí o kontrole u žalobkyň a pro účely provedení zablokování účtů inspektorům označil pana H. jako osobu odpovědnou za služby informačních technologií žalobkyň (viz výše body 5 a 9). Jak pan J., tak i pan H. obdrželi pokyny týkající se zablokování účtů přímo od inspektorů a měli povinnost předložit jim elektronické dokumenty týkající se předmětu šetření (viz výše bod 53). Komise se tedy nedopustila pochybení, když vycházela z toho, že k odklonění příchozí pošty na server došlo úmyslně, neboť tyto dvě osoby nařídily a provedly odklonění pošty od účtu pana J., aby už nebylo možné získat přístup k elektronické poště pana J. prostřednictvím jeho účtu, což je ve zjevném rozporu jak s pokyny, které jim byly uděleny, tak i s účelem kontroly.
- 60 Pokud jde o argument, podle kterého dotyčné osoby nemohly vědět, že jejich jednání představuje protiprávní jednání, je v podstatě podobný prvnímu žalobnímu důvodu, a bude tedy přezkoumán v rámci prvního žalobního důvodu.

61 Je nutné konstatovat, že v rámci projednávaného žalobního důvodu žalobkyně nepředložily žádné jiné přijatelné vysvětlení skutkových okolností než to, na základě něhož Komise konstatovala existenci protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudek E.ON Energie v. Komise, uvedený výše v bodě 37, EU:C:2012:738, body 74 až 76).

62 Z toho vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady presumpce nevinny

63 Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně přičítají dva incidenty zakládající dotčené protiprávní jednání nedostatku náležité péče inspektorů Komise a mají za to, že vzhledem k nedostatečnosti pokynů bylo porušeno jejich právo na obhajobu. Podle žalobkyň by k těmto incidentům nedošlo, pokud by dotyčné osoby, tedy pan J. a pan H. a jeho tým byli správně informováni o svých povinnostech během kontroly a o následcích jejich nerespektování.

64 Svým třetím žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že během správního řízení Komise vůči nim projevovala zaujatost, což vedlo k přijetí příliš přísného stanoviska v napadeném rozhodnutí přijatém v rozporu se zásadou presumpce nevinny.

65 Komise všechna tato tvrzení odmítá jako neopodstatněná.

K prvnímu žalobnímu důvodu

66 Úvodem je třeba připomenout, že správní řízení upravené nařízením č. 1/2003, které probíhá před Komisí, se dělí na dvě rozdílné po sobě jdoucí fáze, z nichž každá odpovídá vlastní vnitřní logice, totiž fázi předběžného šetření a kontradiktorní fázi. Fáze předběžného šetření, během které Komise vykonává vyšetřovací pravomoci stanovené tímto nařízením a která trvá až do oznámení námitek, má umožnit Komisi shromáždit všechny relevantní skutečnosti potvrzující či vyvracející existenci jednání porušujících pravidla hospodářské soutěže a zaujmout první stanovisko, pokud jde o směřování řízení a o způsob, jak by mělo dále probíhat. Naproti tomu kontradiktorní fáze, která trvá od oznámení námitek do přijetí konečného rozhodnutí, má Komisi umožnit, aby se k vytykanému protiprávnímu jednání vyslovila s konečnou platností (viz rozsudek ze dne 12. prosince 2012, Almamet v. Komise, T-410/09, EU:T:2012:676, bod 24 a citovaná judikatura).

67 Vyšetřovací opatření přijatá Komisí během fáze předběžného šetření, zejména žádosti o informace a kontroly podle článků 18 a 20 nařízení č. 1/2003 s sebou ze své podstaty nesou výtku protiprávního jednání a mohou mít významné dopady na situaci podezřelých podniků. Je tudíž třeba vyhnout se tomu, že bude právo na obhajobu během této fáze správního řízení nenapravitelně narušeno, jelikož přijatá vyšetřovací opatření mohou být určující pro shromáždění důkazů o protiprávnosti jednání podniků, jež mohou zakládat jejich odpovědnost. Komise tedy má co nejpřesněji uvést to, co je předmětem šetření, a skutečnosti, kterých se má kontrola týkat (v tomto smyslu viz rozsudek Almamet v. Komise, uvedený výše v bodě 66, EU:T:2012:676, body 26 až 29 a citovaná judikatura).

68 Je třeba rovněž uvést existenci pěti kategorií záruk poskytnutých dotčným podnikům v rámci kontrol, kterými jsou zaprvé odůvodnění rozhodnutí o kontrole, zadruhé omezení uložená Komisi v průběhu kontrol, zatřetí skutečnost, že Komise nemůže kontrolu vnutit silou, začtvrté zásah vnitrostátních orgánů a zapáté existence opravných prostředků *a posteriori* (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2013, Deutsche Bahn a další v. Komise, T-289/11, T-290/11 a T-521/11, Sb. rozh., napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2013:404, bod 74). V projednávaném případě argument žalobkyň, podle něhož inspektoři nedostatečně informovali osoby dotčené kontrolou o jejich povinnostech a možných sankcích v případě jejich nerespektování, v podstatě spadá do prvních dvou výše uvedených kategorií.

- 69 Zprvé, pokud jde o odůvodnění rozhodnutí o kontrole, z judikatury vyplývá, že cílem odůvodnění tohoto rozhodnutí je prokázat, že zamýšlená kontrola v dotyčných podnicích je odůvodněná. Odůvodnění tedy musí uvádět předpoklady a domněnky, které Komise hodlá ověřit (rozsudek Deutsche Bahn a další v. Komise, uvedený výše v bodě 68, EU:T:2013:404, bod 75). Toto rozhodnutí musí kromě toho splňovat požadavky uvedené v čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 (viz výše bod 2).
- 70 Je nutné konstatovat, že tyto požadavky byly v projednávaném případě splněny. Zejména z článku 1 rozhodnutí o kontrole vyplývá, že žalobkyně byly jasně informovány o rozsahu své povinnosti spolupráce v rámci kontroly. Žalobkyně byly zejména povinny předložit účetní knihy a všechny jiné obchodní záznamy, bez ohledu na druh nosiče, požadované pro účely kontroly prováděné inspektory během trvání kontroly. Článek 3 rozhodnutí o kontrole stanoví sankce za nesplnění povinností uvedených v článku 1. Zejména čl. 3 písm. a) rozhodnutí o kontrole uvádí možnost uložení pokuty, pokud se podnik úmyslně nebo z nedbalosti odmítne podřídit kontrole.
- 71 Jak správně tvrdí Komise, je třeba konstatovat, že inspektoři nebyli povinni oznámit dotyčným osobám, že nesplnění povinností může být sankcionováno pokutou. Pro zachování práva na obhajobu stačí, aby rozhodnutí o kontrole a vysvětlivky byly řádně oznámeny příslušným osobám v podnicích žalobkyň. Povinnost spolupráce se ukládá oznámením rozhodnutí o kontrole a ne případnými individuálními upozorněními (viz výše bod 45).
- 72 Zadruhé je třeba uvést, že vysvětlivky oznamované podnikům spolu s napadenými rozhodnutími užitečně upřesňují obsah zásady dodržování práva na obhajobu a zásady řádné správy, tak jak jsou vnímány Komisí. Tyto vysvětlivky upřesňují způsob, jakým mají být vedeny určité fáze kontroly a obsahují informace, které jsou podniku užitečné pro případ, že jeho zástupci musí posoudit rozsah své povinnosti spolupráce (v tomto smyslu viz rozsudek Deutsche Bahn a další v. Komise, uvedený výše v bodě 68, EU:T:2013:404, body 83 a 84).
- 73 Vysvětlivky poskytnuté žalobkyním upřesňovaly zejména následující skutečnosti: povinnost Komise oznámit rozhodnutí nařizující kontrolu (bod 3), taxativní výčet pravomocí úředníků (bod 4), právo využít služeb advokáta (bod 6), způsoby nahlížení do určitých počítačových záznamů, jejich vyhledávání a kopírování (body 10 a 11), řešení správy pozdějšího prohlížení určitých informací uložených na nosiči informací (body 11 a 12) a podmínky důvěrné správy určitých informací nebo určitých obchodních tajemství po šetření (body 13 a 14). Bod 15 podrobně popisuje způsob, jak se má provádět zapečetění.
- 74 Mezi účastnicemi řízení je nesporné, že rozhodnutí o kontrole a vysvětlivky byly panu J. oznámeny při příchodu inspektorů do prostorů žalobkyň v první den kontroly (viz 18. bod odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise tím zajistila záruky uvedené výše v bodě 68.
- 75 Rozhodnutí o kontrole zahrnuje zejména prvky stanovené v čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003. Komise se postarala o to, aby blíže určila jména osob, na které se rozhodnutí vztahovalo, důvody, které vedly k podezření na existenci protiprávních jednání, druhy předpokládaných jednání v rozsahu, v němž se mohla jevit jako protisoutěžní, dotčený trh výrobků a služeb, zeměpisný trh, na kterém se měla údajná jednání projevit, vztah mezi těmito předpokládanými jednáními a chováním podniku, kterému je rozhodnutí určeno, úředníky zmocněné vést kontrolu, prostředky k jejich dispozici a povinnosti příslušných zaměstnanců podniku, datum kontroly a místo, kde se uskuteční, sankce v případě maření, možnost a podmínky opravného prostředku. Komise tím v plném rozsahu dodržela právo žalobkyň na obhajobu a ostatní argumenty žalobkyň nejsou způsobilé toto konstatování zpochybnit.
- 76 Pokud jde o argument, podle něhož spis Komise neobsahuje nic, co by se týkalo způsobu, jak se Komise ujistila, že osoby dotčené kontrolou byly správně informovány o svých povinnostech a důsledcích jejich nedodržení, z výše uvedeného vyplývá, že panu J. byly při oznámení rozhodnutí o kontrole předány všechny relevantní informace, včetně možnosti stíhání za procesní porušení.

- 77 Žalobkyně se zejména nemohou odvolávat na nedostatečnou komunikaci ze strany inspektorů Komise, aby tím odůvodnily jednostranné jednání pana J., který jako právní zástupce žalobkyň přijal oznámení těchto dokumentů, spočívající v tom, že nařídil přeměrování příchozí pošty. Tvrzená skutečnost, že pan J. měl za to, že mu bylo uloženo, aby o kontrole nikoho neinformoval, je tedy irelevantní. Jak vyplývá výše z bodů 74 až 76, Komise poskytla přímo jemu všechny požadované informace. O porušení práva žalobkyň na obhajobu se tedy nemůže jednat. Dále, jak vyplývá z bodů 21 a 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž obsah nebyl žalobkyněmi zpochybněn, pro účely provedení pokynů inspektorů týkajících se zablokování účtů elektronické pošty pan J. označil inspektorům pan H. jako osobu odpovědnou za služby informačních technologií, což prokazuje, že povinnost spolupráce, která se během kontroly na žalobkyně vztahuje, pochopil.
- 78 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je irelevantní, že ostatní osoby zastávající u žalobkyň klíčové funkce nebyly o zablokování svých účtů elektronické pošty informovány. Vzhledem k tomu, že doba, během níž Komise může provádět kontrolu, je striktně vymezena rozhodnutím o kontrole, musí být inspektoři schopni předpokládat, že pokud podnikům dali pokyny, tyto podniky přijmou opatření nezbytná pro jejich provedení a inspektoři nejsou povinni tyto pokyny opakovat. Vzhledem k tomu, že Komise v projednávaném případě oznámila rozhodnutí o kontrole a vysvětlivky příslušným osobám, je nutné konstatovat, že žalobkyně měly povinnost přijmout všechna nezbytná opatření pro zajištění toho, aby pokyny týkající se zablokování účtů elektronické pošty byly v plném rozsahu provedeny (viz výše bod 45). Argumenty týkající se údajného nedostatku informací musí být proto zamítnuty, včetně nepodložených tvrzení, podle nichž pan J. oznámil inspektorům svůj záměr požádat o to, aby jeho pošta již nebyla zaslána do jeho schránky příchozí pošty.
- 79 Ze stejných důvodů je třeba odmítnout argument, podle něhož je povinnost Komise informovat pro ochranu práva na obhajobu důležitější, neboť na rozdíl od zapečetění, které je pro všechny viditelné a představuje mimořádnou událost, pouhé zablokování účtu elektronické pošty jako takové patrné není. Po obdržení jednoznačných pokynů inspektorů byly žalobkyně povinny tyto pokyny provést.
- 80 Pokud jde o argument, podle něhož zaměstnanci oddělení informačních technologií nebyli zaměstnanci žalobkyň, ani ten nemůže obstát. Skutečnost, že členové oddělení informačních technologií byli placeni společností J&T Banka a že své služby poskytovali žalobkyním dočasně, nebo skutečnost, že pan H. byl zaměstnancem nezávislé společnosti, nebrání tomu, aby Komise měla za to, že tyto osoby vykonávaly činnost ve prospěch a pod vedením žalobkyň (viz výše bod 46). Kromě toho pan J. jako právní zástupce žalobkyň na začátku kontroly označil inspektorům pana H. jako osobu odpovědnou za jejich služby informačních technologií.
- 81 Pokud jde o namítanou skutečnost, že pan H. neměl čas informovat členy oddělení informačních technologií a dát jim pokyny týkající se zablokování čtyř účtů elektronické pošty, nebyla podložena žádným důkazem. Kromě toho dopis žalobkyň zaslaný dne 30. listopadu 2009 Komisi, nadepsaný „Sdělení vysvětlení během kontroly na základě čl. 20 odst. 4 nařízení Rady č. 1/2003“, žádné takovéto omezení neuvádí.
- 82 Z výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod je třeba zamítnout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu

- 83 Žalobkyně tvrdí, že Komise s nimi během správního řízení jednala zaujatě, zejména když odsoudila, že došlo k úniku informací o kontrole avizovanému v českém tisku a údajně spojenému s EPH, čímž porušila zásadu presumpce nevinny. Žalobkyně uvádí, že Komise během kontroly a správního řízení trvala na některých skutečnostech, aniž pro to měla zjevný důvod. Z toho vyplývá, že Komise byla přesvědčena, že žalobkyně byly o této kontrole informovány a byly na ni připraveny, čímž je porušena povinnost posuzovat skutkový stav nestranně.

84 Je třeba zdůraznit, že tento argument žalobkyň se netýká napadeného rozhodnutí, nýbrž vůči nim vydaného oznámení námitek ze dne 17. prosince 2010, které jim bylo oznámeno dne 22. prosince 2010 (viz výše bod 19). V žalobě žalobkyně kritizují „rozhodnutí Komise poukazovat na ně v oznámení námitek“.

85 Úvodem je třeba připomenout, že oznámení námitek musí podle ustálené judikatury obsahovat popis námitek, které jsou formulovány dostatečně jasně, byť stručně, aby bylo dotčeným osobám umožněno skutečně zjistit, jaké chování jim Komise vytýká, a aby se mohly účinně obhájit, než Komise přijme konečné rozhodnutí. Z ustálené judikatury kromě toho vyplývá, že tento požadavek je dodržen, když rozhodnutí dotčeným osobám nepřičítá protiprávní jednání, která nebyla uvedena v popisu námitek, a obsahuje pouze skutkové okolnosti, ke kterým se dotčené osoby měly příležitost vyjádřit (viz rozsudek ze dne 28. února 2002, *Compagnie générale maritime a další v. Komise*, T-86/95, Sb. rozh., EU:T:2002:50, bod 442 a citovaná judikatura). Komise může s ohledem na správní řízení opravit nebo doplnit skutkové nebo právní argumenty na podporu námitek, které uvedla (rozsudek ze dne 22. října 2002, *Schneider Electric v. Komise*, T-310/01, Sb. rozh., EU:T:2002:254, bod 438).

86 Projednávaný argument je třeba posoudit ve světle výše uvedeného.

87 V bodě 13 oznámení námitek ze dne 17. prosince 2010 v rámci skutkového stavu Komise uvádí následující:

„Je třeba připomenout, že o hrozbě nenadálých kontrol ze strany Komise informoval portál Euro.cz (který má vazbu na EPH) dne 23. listopadu 2009, to znamená den před začátkem kontroly. Článek obsahuje prohlášení pana [M.] (externí odborník na vztahy s veřejností pracující jak pro J&T IA, tak pro EPH), s nímž byl veden rozhovor jako s mluvčím EPH. Pan [M.] prohlásil, že vzhledem k podílu společnosti na trhu a ke skutečné situaci na trhu by bylo zahájení řízení vůči společnosti velmi překvapující, ale že společnost se takovému řízení nebrání. Dne 23. listopadu 2009 v 17:47 hod. pan [M.] informoval elektronickou poštou zejména pana [K.] (jednatel J&T IA a předseda představenstva EPH), pana [S.] (právní poradce J&T IA a EPH) a pana [J.] o rozhovoru a připojil k této informaci odkaz na článek na internetové stránce Euro.cz.“

88 Zprv je třeba odmítnout argument vycházející ze znění bodu 13 oznámení námitek, neboť je založen na jeho nesprávném pochopení. Z tohoto bodu nevyplývá, že Komise EPH nebo panu M. vytýkala, že byl původcem úniku informací, i když poukazovala na vazbu mezi společnostmi, která prováděla reportáž o případných kontrolách, a EPH. Kromě toho z bodu 14 oznámení námitek, ve kterém Komise poukazuje na „specifickou situaci, kdy o hrozbě kontrol ze strany Komise informoval [vnitrostátní tisk]“, vyplývá, že Komise zdůraznila připomenutí sdělení inspektory panu J. o povinnosti spolupráce během kontroly v kontextu pozdějších předmětných potíží.

89 Zadruhé Komise v žádném případě ani v doplňujícím oznámení námitek ze dne 15. července 2011, ani v napadeném rozhodnutí netvrdila, že žalobkyně byly původci úniku informací. Mezi účastnicemi řízení je ostatně nesporné, že úniky informací nejsou v napadeném rozhodnutí zmíněny. Jediný odkaz na předmětný novinový článek se nachází v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který odpovídá na argumenty žalobkyň týkající se zvláštních okolností, a zní následovně:

„Pan [M.], odborník předmětných stran na vztahy s veřejností, byl i jejich tiskovým mluvčím. I když on sám nepřijímal obchodní rozhodnutí, existuje velmi velká pravděpodobnost, že byl informován o důležitých obchodních otázkách. Kromě toho vydal jako tiskový mluvčí předmětných stran den před kontrolou tiskové prohlášení, ve kterém vyjádřil obavy z budoucího šetření v oblasti kartelových dohod a zneužití dominantního postavení na českém trhu s elektrickou energií.“

90 Na základě toho Komise vyvrátila argument, podle něhož pan M. nebyl spojen s obchodními činnostmi žalobkyň, a o únicích informací týkajících se kontroly se vůbec nezmínila. Úniky informací se tedy nenachází mezi skutečnostmi, které Komise zohlednila při stanovení výše pokuty. Kromě toho se

v napadeném rozhodnutí netvrdí, že žalobkyně byly na kontrolu upozorněny. Skutečnost, že zablokování účtu pana M. bylo považováno za protiprávní jednání spáchané z nedbalosti (bod 70 odůvodnění napadeného rozhodnutí) totiž ukazuje, že Komise údajnou informovanost tohoto posledně uvedeného o kontrole nezohlednila.

- 91 Zatřetí argument, podle něhož postoj, který Komise zaujala vůči žalobkyním, vysvětluje, že Komise „pokračovala v naléhání během kontroly a správního řízení bez jakéhokoli zjevného důvodu“, představuje pouhé tvrzení, které není podloženo žádným důkazem.
- 92 Začtvrté nemohou obstát ani argumenty týkající se nedostatku náležité péče Komise a omezených účinků údajného odmítnutí podřídit se kontrole, jakož i jiným správním řízením. Jsou totiž v podstatě spojeny s argumenty, které již byly odmítnuty v rámci přezkumu druhého žalobního důvodu. V této souvislosti je třeba připomenout, že Komise prokázala dva incidenty představující protiprávní jednání v rámci řízení, jejichž existenci žalobkyně před Tribunálem nezpochybnily.
- 93 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Komise během správního řízení neporušila zásadu presumpce nevinny. Třetí žalobní důvod je tedy třeba v plném rozsahu zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality při stanovení výše pokuty

- 94 Vzhledem k tomu, že první tři žalobní důvody byly zamítnuty, je třeba přezkoumat čtvrtý žalobní důvod, který byl uveden podpůrně.
- 95 Vzhledem k tomu, že žalobkyně tvrdí, že nerozumí tomu, jak byla v napadeném rozhodnutí vypočtena výše pokuty, Tribunál má zaprvé za to, že je třeba přezkoumat, zda je napadené rozhodnutí v tomto ohledu nedostatečně odůvodněné.
- 96 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 296 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek E.ON Energie v. Komise, uvedený výše v bodě 39, EU:T:2010:516, bod 277 a citovaná judikatura).
- 97 V projednávaném případě byly kritérii, z nichž Komise vycházela při stanovení výše sporné pokuty, zejména závažnost a doba trvání protiprávního jednání. Komise odmítla argumenty předložené žalobkyněmi, kterými se snažily prokázat existenci polehčujících okolností (body 83 až 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 98 Zaprvé tedy Komise zdůraznila důležitost uložení pokuty, která má odrazující účinek, aby pro podnik, který je předmětem kontroly, už nebylo výhodné falšovat korespondenci s cílem vyhnout se uložení pokuty za porušení hmotného práva (bod 83 odůvodnění). Zadruhé podtrhla zvláštní povahu elektronických dokumentů, s kterými je podle ní možné manipulovat víc než s dokumenty v papírové podobě (body 83 a 87 odůvodnění). Zatřetí uvedla, že sporné protiprávní jednání zahrnovalo dva samostatné incidenty (bod 88 odůvodnění) a měla za to, že i když jeden z nich byl spáchan z nedbalosti, nic to nemění na závažnosti tohoto protiprávního jednání (bod 89 odůvodnění). Začtvrté vycházela z toho, že protiprávní jednání trvalo po značnou část kontroly (bod 90 odůvodnění).

- 99 Komise dále odmítla argumenty žalobkyň týkající se polehčujících okolností. V této souvislosti zastávala na straně jedné stanovisko, podle něhož žalobkyně znaly právo hospodářské soutěže a EPH byla významným subjektem v odvětví energetiky (body 92 až 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Na straně druhé odmítla jako irelevantní argument žalobkyň, podle něhož ani pan J. ani pan M. nevykonávali úlohu spojenou s obchodní činností žalobkyň (bod 99 až 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nakonec zdůraznila omezený rozsah spolupráce žalobkyň, pokud jde o prokázání sporného protiprávního jednání (bod 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 100 Proto je nutné zamítnout argument žalobkyň, podle něhož Komise v napadeném rozhodnutí nevyšvětlila, proč měla za to, že nebylo nutné zohlednit skutečnosti uváděné žalobkyněmi.
- 101 Pokud jde o čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003, Komise z důvodu, že nepřijala pokyny o metodě výpočtu, k jejichž dodržování by se zavázala v rámci stanovení pokut na základě tohoto ustanovení, a vzhledem k tomu, že úvahy Komise vyplývají z napadeného rozhodnutí jasně a jednoznačně, nebyla povinna vyjádřit v absolutní hodnotě nebo procentuálně základní částku pokuty a případné polehčující nebo přitěžující okolnosti. Z toho vyplývá, že výtka vycházející z údajné nedostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí musí být zamítnuta.
- 102 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že pokuta, která jim byla uložena, je nepřiměřená. V první části zpochybňují posouzení závažnosti a doby trvání protiprávního jednání provedené Komisí. V druhé části poukazují na existenci polehčujících okolností, které Komise řádně nezohlednila. Ve třetí části uvádějí důvody, proč byla výše pokuty příliš vysoká.
- 103 Komise navrhuje zamítnout argumenty žalobkyň.
- 104 V této souvislosti je třeba připomenout, že zásada proporcionality vyžaduje, aby akty orgánů nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (viz rozsudek E.ON Energie v. Komise, uvedený výše v bodě 39, EU:T:2010:516, bod 286 a citovaná judikatura).
- 105 Z toho vyplývá, že pokuty musí odpovídat sledovaným cílům, tedy cílům spočívajícím v dodržování pravidel hospodářské soutěže, a že výše pokuty ukládané podniku za protiprávní jednání v oblasti hospodářské soutěže musí být ve vztahu k tomuto protiprávnímu jednání posuzovanému jako celek, a zejména s přihlédnutím k jeho závažnosti přiměřená. V tomto ohledu je podle ustálené judikatury závažnost protiprávního jednání určena s ohledem na řadu skutečností, při jejichž posouzení má Komise prostor pro uvážení (viz rozsudek E.ON Energie v. Komise, uvedený výše v bodě 39, EU:T:2010:516, bod 287 a citovaná judikatura).
- 106 V bodě 85 až 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla důvody, proč měla za to, že dotčené protiprávní jednání bylo jako takové celkově závažným protiprávním jednáním.
- 107 Zaprvé a v souladu s úvahami uvedenými výše v bodě 66 je nutné konstatovat, že pravomoc provádět kontroly má zvláštní význam pro odhalování protiprávních jednání uvedených v člancích 101 SFEU a 102 SFEU. Komise tedy v bodě 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uvedla, že zákonodárce v nařízení č. 1/2003 stanovil přísnější sankce, než byly ty, které za odmítnutí podřídit se kontrole stanovil předchozí režim, aby se zohlednila zvláště závažná povaha tohoto procesního protiprávního jednání. Byla rovněž oprávněna zohlednit nezbytnost zajistit dostatečně odrazující účinek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. června 1983 Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, EU:C:1983:158, bod 108), aby se podniky nemohly domnívat, že by pro ně bylo výhodné předložit elektronické dokumenty v rámci kontroly jen částečně, a tím Komisi bránit v prokázání porušení hmotného práva na základě těchto důkazů.

- 108 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, má tento odrazující účinek o to větší význam v případě elektronických souborů, neboť tyto mohou být vzhledem ke své zvláštní povaze lehčeji a rychleji zmanipulovány než spisy v papírové podobě. I když jak tvrdí žalobkyně, smazání elektronických souborů na účtu elektronické pošty není vždy nezvratné, neboť je možné je znovu získat prostřednictvím jiných nosičů informací – což je mimochodem možné i v případě některých fyzicky roztrhaných dokumentů – je přesto nepochybné, že snadnost manipulace s nimi způsobuje z hlediska účinnosti kontroly zvláštní těžkosti. Spisy v papírové podobě, pokud je inspektoři zabaví, fyzicky zůstávají pod jejich kontrolou během trvání kontroly. Naproti tomu elektronické soubory lze rychle ukrýt i v přítomnosti inspektorů. Tito inspektoři tedy nevědí, zda přistupují k úplným a nedotčeným elektronickým údajům. V projednávaném případě inspektoři, když kontrolovali údajně zablokovaný účet elektronické pošty pana J., nevěděli, že přicházející pošta byla přesměrována na server až do posledního dne kontroly. Komise se tedy nedopustila pochybení, když v bodě 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že pokud podnik nedodrží pokyny inspektorů, podle nichž musí být během trvání kontroly účty elektronické pošty nepřístupné pro jejich majitele a v plném rozsahu přístupné pro inspektory, je třeba vycházet z toho, že toto nedodržení již ze své povahy představuje závažné porušení procesních povinností, jež se během kontroly vztahují na podniky.
- 109 Zadruhé vzhledem k tomu, že žalobkyně v rámci předcházejících žalobních důvodů neprokázaly existenci nedostatku náležité péče, nemohou v rámci tohoto žalobního důvodu tvrdit, že Komise byla povinna zohlednit jejich neznalost unijního práva hospodářské soutěže nebo jejich omezené zdroje. Jejich argument, podle něhož napadené rozhodnutí jako první rozhodnutí týkající se odmítnutí podřídit se kontrole implikující prohledávání elektronických souborů, nemůže z důvodu stejného údajného nedostatku náležité péče sloužit jako precedent, musí být rovněž zamítnut.
- 110 Především, jak již bylo konstatováno výše v bodech 70 a 73, byly žalobkyně od začátku kontroly jasně informovány o své povinnosti spolupráce a právu využít služeb advokáta. Externí advokáti specializovaní na danou oblast se však v prostorách žalobkyň nacházeli od odpoledne druhého dne kontroly (body 97 a 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Dále tvrzení uváděná žalobkyněmi týkající se jejich malé velikosti, zanedbatelných přeshraničních činností a jejich vzniku krátce před kontrolou nemohou mít v projednávaném případě, pokud se prokáží, vliv na neúplné předložení účtů elektronické pošty v rozporu s jednoznačnými pokyny inspektorů. Komise tedy správně odmítla všechny tyto argumenty (bod 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úspěšně konečně nemohou být ani argumenty vycházející z údajně nové povahy jejich protiprávního jednání, neboť vysvětlivky zvláště uvádí možnost prohledávat elektronické soubory (viz výše bod 73) a rozhodnutí o kontrole podrobně popisuje povinnost spolupráce v rámci takovýchto prohledávání.
- 111 Zatřetí na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, pokuta ve výši 2 500 000 eur nemůže být vzhledem k okolnostem projednávané věci považována za nepřiměřeně vysokou. Podle čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003 Komise může uložit podnikům a sdružením podniků pokuty nepřesahující 1 % celkového obratu za předchozí hospodářský rok, pokud se dopustí procesních protiprávních jednání. Jak je uvedeno v bodě 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokuta uložená žalobkyním odpovídá 0,25 % ročního obratu EPH za rok 2010. Je třeba připomenout, že tento posledně uvedený obrat, který činil 990 700 000 eur (bod 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí), uvedly žalobkyně během správního řízení. Žalobkyně nepředložily žádný argument, který by mohl dokázat, že byla výše pokuty ve vztahu k jejich velikosti jako takové nepřiměřená.
- 112 Na straně jedné je nutné konstatovat, že argument, kterým žalobkyně zpochybňují svůj podíl na trhu ve výši 6,9 %, pokud jde o výrobu, uvedený v napadeném rozhodnutí (bod 95 odůvodnění), není podepřen žádným přesvědčivým důkazem. Žalobkyně citují podání, které předložily během správního řízení, které uvádí procentní podíl 1,7 % „instalované kapacity“ k datu kontroly a procentní podíl 6,7 % za rok 2012, avšak neposkytly údaje umožňující tento výpočet zkontrolovat a jejich zdroj. Omezují se na tvrzení, že

„v době kontroly ještě nebyly významným účastníkem energetického odvětví“ (bod 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Velikost žalobkyň je v každém případě zohledněna potud, že čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1/2003 stanovil maximální strop 1 % jejich obratu.

- 113 Na straně druhé je třeba zamítnout tvrzení, podle něhož je uložena pokuta představující 0,25 % relevantního obratu vysoká a nepřiměřená ve srovnání s pokutou, kterou Komise uložila společnosti E.ON Energie AG (věc COMP/B-1/39.326 – E.ON Energie AG) a která představovala jen 0,14 % relevantního obratu a byla nižší než v projednávaném případě, a to navzdory existenci přitěžujících okolností a skutečnosti, že se týkala zjevnějšího a závažnějšího protiprávního jednání, a to porušení pečeti. V tomto posledně uvedeném kontextu měl Soudní dvůr za to, že protiprávní jednání spočívající v porušení pečeti, které vyvolává pochybnosti o neporušenosti důkazů uložených v zapečetěné místnosti, bylo již svou povahou zvláště závažné (rozsudek E.ON Energie v. Komise, uvedený výše v bodě 37, EU:C:2012:738, body 128 a 129). V projednávané věci se uplatní obdobné úvahy, neboť cílem čl. 20 odst. 2 písm. b) a čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003 je chránit kontroly před hrozbou, která vyplývá z neúplnosti obchodních záznamů získaných inspektory. Přesto je nutné konstatovat, že na rozdíl od situace týkající se společnosti E.ON, se okolnosti, které vedly k napadenému rozhodnutí, týkaly dvou různých incidentů, z nichž jeden byl spáchán úmyslně.
- 114 V každém případě skutečnost, že Komise v minulosti použila pokuty určité úrovně na určité typy protiprávních jednání, ji nemůže zbavit možnosti zvýšit tuto úroveň v mezích uvedených nařízením č. 1/2003, pokud je to nezbytné k zajištění uplatňování unijní politiky hospodářské soutěže. Účinné použití těchto pravidel totiž vyžaduje, aby Komise mohla kdykoliv přizpůsobit úroveň pokut potřebám této politiky (pokud jde o nařízení č. 17, viz rozsudek Musique Diffusion française a další v. Komise, uvedený výše v bodě 107, EU:C:1983:158, bod 109).
- 115 Začtvrté, pokud jde o zohlednění doby trvání sporného protiprávního jednání, Komise v bodě 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že protiprávní jednání „trvalo po značnou část kontroly, která se konala v prostorách společností EPIA a EPH [, že] účet elektronické pošty pana M. [byl] odblokován od prvního do druhého dne a pošta pana [J.] [byla] přesměrována od druhého do třetího dne, [a že] čím déle [trvalo] odblokování účtu elektronické pošty nebo přesměrování pošty, tím [bylo] riziko zfalšování pošty větší“.
- 116 Nejprve je třeba poznamenat, že čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 stanoví, že při stanovování výše pokuty se vedle závažnosti protiprávního jednání přihlíží i k době jeho trvání. Toto ustanovení nijak nerozlišuje mezi pokutami uloženými za porušení hmotného práva nebo za procesní protiprávní jednání. Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, byla Komise při stanovení výše pokuty oprávněna zohlednit dobu trvání sporného procesního protiprávního jednání.
- 117 Dále je třeba odmítnout argument, podle něhož Komise neodůvodnila své posouzení, podle něhož protiprávní jednání trvalo po značnou část kontroly. Jak vyplývá výše z bodů 101 a 115, Komise právně dostatečným způsobem odůvodnila své důvody pro stanovení sporné pokuty tím, že zejména upřesnila, že trvání zvyšuje riziko zfalšování elektronických údajů. V odpovědi na otázku, kterou na jednání položil Tribunál, Komise opětovně zdůraznila, že doba trvání dvou incidentů měla přímý vliv na dotčené protiprávní jednání, neboť čím déle tyto incidenty trvaly, tím bylo větší riziko, že inspektoři nebudou moci na účtech elektronické pošty najít očekávané soubory.
- 118 Konečně je třeba odmítnout argument, podle něhož Komise měla při určování doby trvání protiprávního jednání zohlednit plnou spolupráci žalobkyň s inspektory. Z přezkumu druhého žalobního důvodu vyplývá, že toto protiprávní jednání Komise prokázala na základě objektivních důkazů, které nebyly před Tribunálem zpochybněny. Skutečnost, že žalobkyně v rámci kontroly jinak spolupracovaly, jak uvádějí v bodě 57 repliky, není způsobilá ovlivnit ani posouzení doby trvání dvou incidentů zakládajících protiprávní jednání, ani zohlednění polehčujících okolností. Je nutné konstatovat, že takováto spolupráce nešla nad rámec jejich povinnosti podřídit se kontrole (viz výše bod 40).

- 119 Zatřetí, pokud jde o polehčující okolnosti, které uvádí žalobkyně, na úvod stačí konstatovat, že stejné argumenty týkající se jejich velikosti a jejich důležitosti v odvětví energetiky v době, kdy nastaly skutkové okolnosti, již byly zamítnuty výše v bodech 111 a 112. Vzhledem k tomu, že velikost žalobkyň byla zohledněna stropem 1 % jejich obratu, sama o sobě neodůvodňuje snížení výše uložené pokuty.
- 120 Dále, pokud jde o argument žalobkyň, podle něhož jejich spolupráce umožnila inspektorům prokázat okolnosti, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno, je nutné konstatovat, že Komise tuto okolnost v napadeném rozhodnutí zohlednila, avšak žalobkyně tvrdí, že toto zohlednění nebylo adekvátní.
- 121 Podle bodu 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí:

„[P]ři stanovení výše pokuty Komise zohledňuje skutečnost, že strany spolupracovaly způsobem, který jí umožnil prokázat okolnosti odmítnutí podřídit se kontrole, pokud jde o poštu: osoba odpovědná za služby informačních technologií jednající jménem stran podepsala protokol popisující odblokování účtu elektronické pošty a přeměrování pošty a po kontrole strany rovněž zaslaly dopis, ve kterém přiznaly, že během kontroly došlo jak k přeměrování pošty, tak i k odblokování jednoho účtu elektronické pošty. Je třeba rovněž poznamenat, že pan [H.] sám od sebe nepřiznal procesní protiprávní jednání spáchaná v oblasti informačních technologií. Učinil tak až tehdy, když inspektoři našli důkazy o odmítnutí podřídit se kontrole (tedy o tom, že už není možné otevřít účet pana [M.] a že do schránky příchozí pošty pana [J.] již nepřichází pošta). Rovněž, i když je pravdou, že strany některé skutečnosti nezpochybnily, zpochybnily důkazní sílu podepsaného protokolu a obecně se pokusily zpochybnit existenci procesního protiprávního jednání.“

- 122 Je třeba poznamenat, že žalobkyně inspektory na dva incidenty, které zakládají předmětné protiprávní jednání, neupozornily. V obou případech si inspektoři všimli nesrovnalosti ve schránkách elektronické pošty, které údajně měly být pod jejich kontrolou, a museli zjišťovat důvody, proč byl narušen jejich přístup k poště (viz výše body 11 a 14). Kromě toho, žalobkyně sice zpochybnily důkazní hodnotu protokolu (viz výše bod 12), ne však před Tribunálem (viz výše bod 34). Vzhledem k tomu, že v současnosti neexistují pokyny pro stanovení výše pokut procesní povahy, že napadené rozhodnutí je právně dostatečným způsobem odůvodněno (viz výše bod 101) a vzhledem k nejednoznačnému postupu žalobkyň při prokazování okolností odmítnutí podřídit se kontrole, má Tribunál za to, že Komise při stanovení výše pokuty dostatečně zohlednila jejich spolupráci.
- 123 Konečně, pokud jde o argument, podle něhož kontrola nebyla ani nezbytná, ani odůvodněná, protože neexistoval žádný hmotný důkaz opodstatněnosti věci, je třeba odkázat na úvahy uvedené výše v bodě 55. Kromě toho rozhodnutí o kontrole žalobkyně nenapadly ani během správního řízení, ani před Tribunálem (viz výše bod 4), jak potvrdily v odpovědi na otázku Tribunálu položenou na jednání.
- 124 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že pokuta uložená žalobkyním není nepřiměřená.
- 125 Z toho vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod musí být zamítnut stejně jako žaloba v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 126 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 127 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnostem Energetický a průmyslový holding a.s. a EP Investment Advisors s.r.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 26. listopadu 2014.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	1
Skutečnosti předcházející sporu	2
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	5
Právní otázky	5
Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného použití čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003	5
K nedbalostnímu povolení přístupu k zablokovanému účtu elektronické pošty	6
K úmyslnému přesměrování příchozí pošty na server	8
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady presumpce nevinny	10
K prvnímu žalobnímu důvodu	10
Ke třetímu žalobnímu důvodu	12
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality při stanovení výše pokuty	14
K nákladům řízení	18